

**ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТРАНСФОРМАТОРНАТА КОМУТАЦИЯ
В ПРЕОБРАЗОВАТЕЛИТЕ НА ВИСОКО НАПРЕЖЕНИЕ**
н.с. Ев. Ионов, доц. ктн. Хр. Хинов, ас. Д. Димитров

Един от най-важните проблеми при силовите тиристорни преобразувателни е проблема свързан с комутацията (прекъсването) на тока през тиристорите [1, 2, 3].

Характерна особеност на известните методи на принудителна комутация е използването на капацитивна комутационна енергия. Тази особеност обуславя получаването на сравнимо със скочи напрежението пикове върху силовите тиристори на преобразувателите (същемерими с нивото на захранващия източник), налага използването на сравнимо сложни устройства за заряд на комутационните кондензатори (особено при многофазни инверторни схеми).

В настоящия доклад ще бъде разгледан метод на принудителна комутация, при които се използува запасена магнитна енергия и комутацията се осъществява трансформаторно, при прекъсване (по отрицателен фронт) на тока в намотката на трансформатора, запасила необходимата магнитна енергия.

Този метод решава посочените проблеми и ефективно може да бъде приложен при преобразувателите на високо напрежение.

Комутационните процеси ще се анализират за схемния вариант, представен на фиг. 1, които може да бъде разгледан от една страна като постоянно токов регулатор, а от друга като структурна единица от една разклонена (многофазна) инверторна схема.

Целта на анализа е да се изследва влиянието на К върху силовата верига като се изяснят следните основни въпроси:

1. Доказаване на възможността за осъществяване на комутацията, при захранване на К от нисковолтов източник.

2. Доказаване на възможността за премахване на комутационния напреженов пик върху запушения силов тиристор.

Веригата, захранвана от източника Е е силова като съпротивление R изразява товара в нея. Източникът Е захранва комутационната верига, наречена комутатор (К). Транзиисторът T е ключаля елемент в нея.

За момента $t=0$, в които се запушва транзисторът T и започва комутационният процес на запушване на силовия тиристор T е била идна системата диференциални уравнения (СДУ) (1).

Началните условия, при които се решава СДУ са следните:

$$\begin{array}{l} E \\ \text{---} \\ 1 \\ \text{---} \\ i(0) = - ; i(0) = - ; U(0) = 0 \\ 1 \quad R \quad 4 \quad R \quad C4 \\ \text{---} \quad \text{---} \quad \text{---} \\ 1 \quad \quad \quad 5 \end{array}$$

За по-голяма прегледност се извършва полагането $R = R_4 + R_5$.

$$(1) \dots \left| \begin{array}{l} \frac{di_1}{dt} = \frac{-M}{R_1 + L_2} \cdot i_1 + \frac{U}{C_4} \\ \frac{di_4}{dt} = \frac{-M}{R_4 + L_4} \cdot i_4 + \frac{U}{C_4} \end{array} \right. \begin{array}{l} = E \\ = 1 \end{array}$$

$$(2) \dots i(t) = i(0) - \frac{i_1 - i_4}{K}$$

$$(3) \dots i = i(0) - \frac{M}{K} \cdot \frac{1}{4} \cdot \frac{1}{L_2} \cdot \frac{-\delta_1 t}{1} + \frac{B}{4} e^{\frac{-\delta_3 t}{3}} \cdot \sin(\omega t + \varphi)$$

$$(4) \dots i(t) = i(0) \cdot [A e^{\frac{-\delta_1 t}{4}} + B e^{\frac{-\delta_3 t}{3}} \cdot \cos(\omega t + \varphi)]$$

$$B = \frac{1}{1} \sqrt{\frac{D - \delta G}{G + (\frac{w}{3})}} ; \varphi = \arctg \frac{\frac{G \cdot w}{1} \cdot 3}{\frac{D - \delta G}{1} \cdot \frac{1}{3} \cdot 1} ; K = \frac{M}{L \cdot L}$$

$$B = \frac{4}{4} \sqrt{\frac{\frac{\delta G - D}{3} \cdot 4}{G + (\frac{w}{3})}} ; \varphi = \arctg \frac{\frac{\delta G - D}{3} \cdot 4}{G \cdot w}$$

Кофициентите A, G, D и A_1, G_1, D_1 се получават като частно на полиномите $\Delta_{KA1}, \Delta_{KG1}, \Delta_{KD1}$; $\Delta_{KA4}, \Delta_{KG4}, \Delta_{KD4}$ и полинома Δ_K .

$$\Delta_{KA1} = -(\delta - \frac{w}{4}) ; \Delta_{KG1} = -\Delta_{KA1} ; \Delta_{KD1} = (\delta - 2\delta) \frac{2}{1} \frac{3}{3} \frac{4}{4} \frac{03}{03}$$

$$\Delta_{KA4} = b_{42} + \delta (\delta - b_{41}) ; \Delta_{KG4} = \delta (b_{41} - 2\delta) - (b_{42} - w)$$

$$\Delta = (\delta - 2\omega^2) b - \omega^4 (\delta - b); \quad \Delta = \delta^2 + \omega^4 - 2\delta \omega$$

KD4 1 3 42 03 1 41 K 1 03 1 3

(Разглежда се преходен процес, характеризиращ се с апериодична и колебателна компонента. Тези компоненти имат съотвествено замиждане δ и замиждане δ и кръгова честота ω и изпълняват условие 5)

Като се има предвид характера на високоволновата сълобва верига и веригата на К, очевидно е съотношението между техните замиждания:

$$(5) \dots \delta_1 \gg \delta_3$$

$$\begin{aligned} \delta_1 &= b_1 \quad ; \quad \delta_3 = \frac{1}{2b_3} \cdot \left(\frac{b_1}{3^{1/2}} - \frac{b_2}{3^{1/2}} \right); \quad \omega = \frac{b_2}{3^{1/2}} = \delta_3; \quad b_1 = 1; \\ b_1 &= \frac{R_1}{L_1}, \quad R_1 = \frac{1}{2}; \quad b_2 = \frac{R_2}{L_2}, \quad R_2 = \frac{1}{4}; \quad b_3 = \frac{R_3}{L_3}, \quad R_3 = \frac{1}{10}; \quad L_1 = \frac{1}{Km}, \quad L_2 = \frac{1}{Km}, \quad L_3 = \frac{1}{C}; \\ b_1 &= \frac{1}{2}, \quad L_1 = \frac{1}{4}, \quad R_1 = \frac{1}{2}; \quad b_2 = \frac{1}{4}, \quad L_2 = \frac{1}{4}, \quad R_2 = \frac{1}{4}; \quad b_3 = \frac{1}{10}, \quad L_3 = \frac{1}{4}, \quad R_3 = \frac{1}{4}; \\ \omega &= \frac{1}{2^{1/2}}, \quad \omega = \frac{1}{4^{1/2}}, \quad \omega = \frac{1}{10^{1/2}}; \quad \delta_1 = 1; \quad \delta_3 = \frac{1}{4^{1/2}}; \quad \delta = \frac{1}{10^{1/2}}; \\ \omega &= \frac{1}{2^{1/2}}, \quad \omega = \frac{1}{4^{1/2}}, \quad \omega = \frac{1}{42^{1/2}}; \quad \delta_1 = 1; \quad \delta_3 = \frac{1}{42^{1/2}}, \quad \delta = \frac{1}{42^{1/2}}. \end{aligned}$$

Изразът (2) показва, че след момента $t=0$ токът $i(t)$ става разлика между стойността в нулевия момент и индуцираната токома съставка i_K .

Изразиме (2) и (4) и графичните им решения, представени на фиг. 2, показват съответствието между отрицателната производна на тока i и индуцираната съставка i_K към тока в сълобвата верига.

Комутиращата токова съставка i се разделя на апериодична и колебателна.

Практическо значение за осъществяването на комутационния процес (на запушване на T_1) има колебателната част от i (бж. условие 5).

Като се има предвид (5), то от (3) може да се изведе израза

(6), отнасящ се за максималната стойност i_{km} на комутационната съставка i на тока i .

$$(6) \dots i = \frac{K}{Km} \cdot \frac{i(0)}{\frac{1}{2} - \frac{L_2}{L_1 + L_2}} = \frac{\delta_3}{\omega_3} \cdot \frac{i}{2}$$

$$(6) \dots i = \frac{K}{Km} \cdot \frac{i(0)}{\frac{1}{2} - \frac{L_2}{L_1 + L_2}} = \frac{\delta_3}{\omega_3} \cdot \frac{i}{2} \cdot \frac{1}{1 + \frac{L_2}{L_1}}$$

Разглеждащи изразите (2), (6) и графичните им решения на

фиг. 2 става ясно, че надежден комутационен процес може да се осъществи при захранване на K от нисковолтов захранващ източник, т.к. i завърши пряко на $\frac{2}{4}$ от моментната стойност на $i(0)$, определяща запасената магнитна енергия в L .

Графично зависимостта на i от $i(0)$ е представена на фиг. 3.

На тази фигура са показани кривите $1, (1*) ; 2, (2*) ; 3, (3*)$, като за всяка възможна неравенство $(i_1) > (i_2)$ (i е номера на кривата, $i=1 \dots 2$), която показва че при използване на комутационен трансформатор с по-високо преходно отношение (на намотката на трансформатора с индуктивност L_2 към тази с индуктивност L_4) се постига по-голяма комутационна устойчивост.

Аналогичен ефект се получава и при повишаване на стръмността на отрицателната производна на тока $i(t)$ в K след нулевия (комутационен) момент $t=0$. Кривите $i*$ ($i=1 \dots 3$) са построени за случая на използване на по-голям по стойност кондензатор C (респективно по-малка стръмност на отрицателната производна на тока в K). Това е единственият параметър при промяната, на която кривите $1, 2, 3$ се редуцират до $1*, 2*, 3*$.

Едно от големите предимства на използването при схемата на фиг. 1 трансформаторна комутация със запасена магнитна енергия (действаща по отрицателен фронт на тока в K) е практически липсващия напреженов пик (над напрежението на захранващия източник E) след запушването на силовия тиристор T_1 . Изразът, по който се определя максималната стойност на нап-

режението амплитудата на силовия тиристор T_1 е:

$$\frac{di}{dt} = \frac{4}{T_1 m} \frac{di}{dt}$$

(7) ... $U_1 = E + M \frac{di}{dt}$; $\frac{di}{dt}$ е максимума на положителната производна на тока в К след запушване на силовия тиристор.

В случаите, при които е изпълнено условие (5), то (7) се

преобразува във вида (8) (вж. фиг. 2).

$$(8) ... U_1 = E + i_1 (\theta) \cdot w \cdot M \cdot e^{\frac{-\theta}{w}}; t_1 = -\frac{\arctg \frac{\theta}{w} + \pi - \varphi}{\omega}$$

При избор на колебателен процес в К с подходящи параметри i_1 може да се постигне $\frac{di}{dt} \approx 0$, при което $U_1 = E$.

ЛИТЕРАТУРА

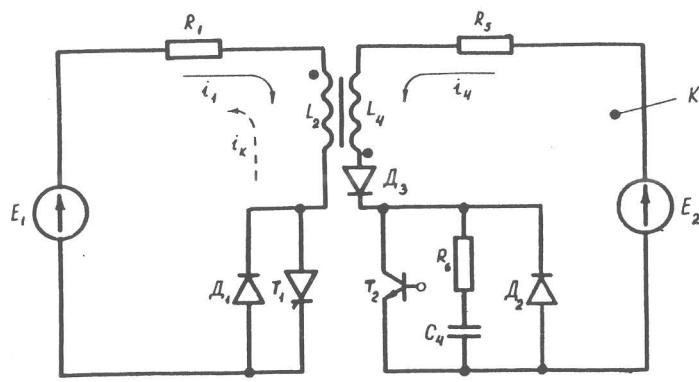
1. Табаков Стефан. Тиристорна техника. София, Техника, 1989

2. Сенко В.И., Тодоров Т.С. Силови електронни устройства. Габрово.

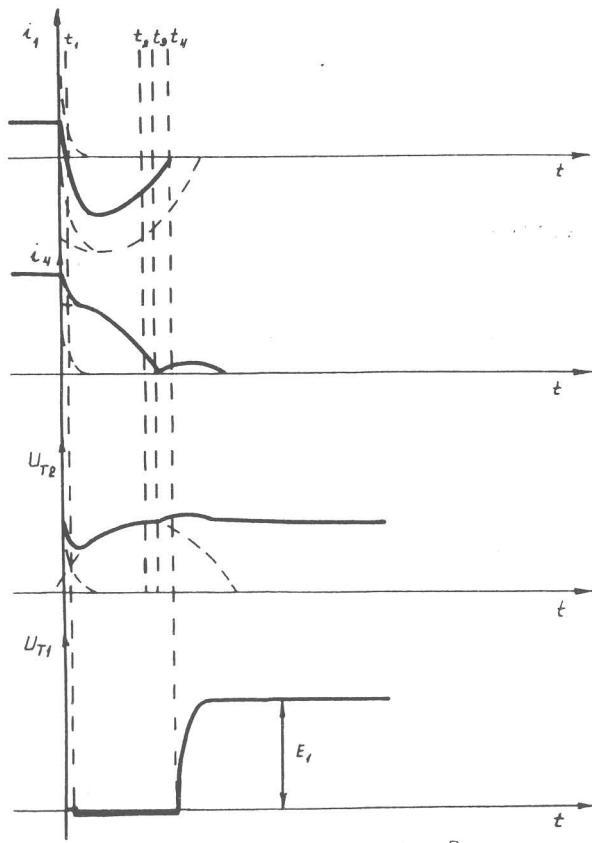
1975

3. Забродин Ю.С. Узлы принудительной конденсаторной коммутации

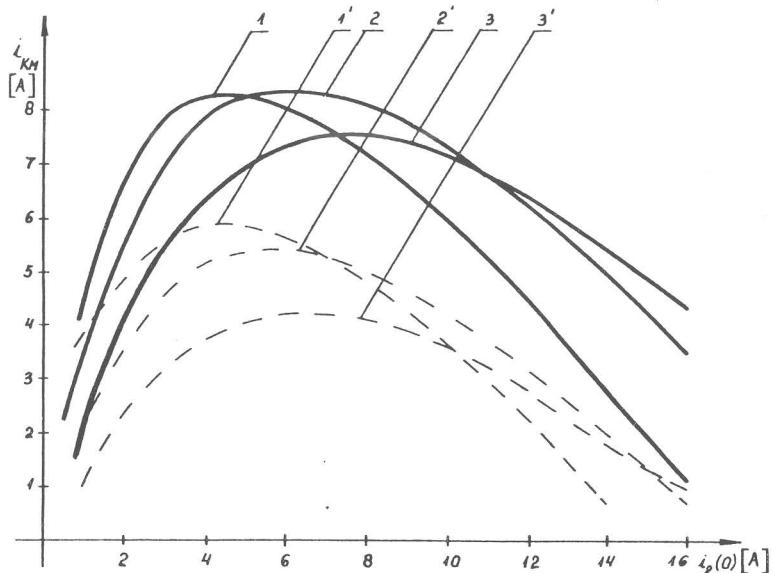
тиристоров. Москва, Энергия, 1974

Фиг. 1

Фиг. 2

Фиг. 3